

skatte- og afgiftssager, og det kan vi i CD kun hilse varmt velkommen, for her er altså virkelig et område, hvor borgernes og virksomhedernes retssikkerhed trænger til at blive styrket.

Spørgsmålet er dog, om forslaget her er godt nok, for det medfører altså ikke fuld dækning, heller ikke når skatteyderen får fuldt eller delvis medhold, og man kan måske spørge: Er det rimeligt?

Det kan godt være, at udvalget om behandlingen af borgernes udgifter ved at klage på skatte- og afgiftsområdet ud fra en generel betragtning mener, at en ensartet tilskudsprocent, som ligger fast uanset sagens udfald, vil stille borgerne eller virksomhederne retssikkerhedsmæssigt bedre, end hvis tilskuddets størrelse afhænger af sagens udfald, og det er sikkert også rigtigt set ud fra en teoretisk vinkel, men hvad med virkelighedens verden? Jeg ved i hvert fald, at hvis jeg havde fået fuldt medhold i en skattesag, ville jeg have meget vanskeligt ved at forstå, at jeg skulle betale halvdelen af mine omkostninger bare for at få den ret, som jeg faktisk allerede burde have haft i første omgang. Det mener vi altså er et problem, som vi bør se på under udvalgsbehandlingen.

Jeg kan se, at skatteministeren ikke mener, at det er muligt at anvise klare kriterier for, hvornår en skatteyder kan siges at have vundet sin sag og derfor bør have fuld dækning for sine omkostninger. Helt ærligt, skal ret og rimelighed på et så vigtigt område som skat tilsidesættes, bare fordi man ikke kan opstille nogle præcise kriterier og modeller? Det mener vi i CD ikke er rigtigt, og vi må altså også her prøve at se på, om der er mulighed for, at man kan lave noget, som er bedre.

Men alt i alt, som jeg sagde i indledningen, er lovforslaget her et skridt i den rigtige retning. Vi er meget tilfredse med, at der sker en udvikling af ordningen, sådan at flere sagstyper bliver omfattet, men som jeg også sagde i min ordførertale, vil vi bruge udvalgsarbejdet til at få afklaret, om der er en mulighed for, at man kan gøre ordningen endnu bedre end det, som er blevet fremsat til første behandling her i dag.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Flemming Kofod-Svendsen som ordfører:

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Det rigtige spørgsmål at stille ved dette lovforslags behandling er jo: Hvis en skatteyder er blevet uretfærdigt behandlet af skattemyndig-

hederne og han er nødt til at anlægge en sag og han får sin ret og skattemyndighederne bliver underkendt, hvem skal så have en udgift? Skal den, der har haft ret, men er blevet underkendt, og som får sin ret gennem domstolssystemet, have en udgift for at få den ret, han altså har haft, hvis skattemyndighederne havde været tilstrækkelig kompetente fra starten? Det mener jeg ikke.

Men jeg anerkender, at forslaget går i den rigtige retning. Godtgørelsen, som også tidligere ordførere har redegjort for, er en forbedring af de 32-38 pct., som kommer op på 50 pct. Det er bedre end det gældende, men det er ikke godt nok.

Derfor er vi enige med de ordførere, som har talt om, at i de tilfælde, hvor man altid har haft ret, må vi stille et ændringsforslag, så det ikke koster noget at få den ret, man har. Derimod synes jeg, at den, der ikke får ret, må slå halv skade, og dér kommer man til at betale for at have anlagt en sag. Det synes jeg er en rimelig argumentation.

Jeg kan ikke se, at man som SF's ordfører skal anlægge nogle meget logiske betragtninger, hvis man ønsker, at også den med en lav indtægt får mulighed for at anlægge en sag, uden at udgiften bliver for stor, men at der er en selvrisiko, en betydelig selvrisiko. At man fastholder det princip, synes jeg ikke umuliggør, at den, der har ret og altså burde have fået den ret fra starten, helt slipper for en udgift.

Så lovforslaget er en forbedring, men vi vil under udvalgsarbejdet prøve på at gøre det endnu bedre, så vi får det rigtige lovforslag ud af det.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Det her er jo en sag, som hvis den undergives almindelig populisme, rummer utrolige muligheder. Derfor vil jeg da sådan set godt takke en stor del af ordførerne for, at selv de, der har ønsket at gå videre, i betydelig udstrækning har ladet sig påvirke af kendsgerningerne.

Jeg synes, jeg kunne høre på ordførertalerne, hvem der havde taget sig tid til at læse betænkningen igennem, og hvem der måske kun havde skimmet. Selv om fru Mariann Fischer Boels ordførertale havde en konklusion, der hed skuffet, så synes jeg alligevel, at jeg kunne glæde mig utrolig meget over, at de problemstillinger, som udvalget har været igennem, blev gennemgået nøjternt og klart af fru Mariann Fischer Boel, også en række af de dilemmaer,